

MOTERŲ DIRVA

Spalis (Oct.), 1943

No. 10.

MŪNČSINIS
LAIKRAŠTIS

*A.L.R.K. Moterų Sąjungos
Organas*

Moterų Sąjungos Centro Valdyba 1941-43 m.

Ofiso adresas: 4559 So. Paulina St., Chicago 9, Ill.

Telefonas: Yards 4929

Dvasios vadas — KUN. STEPONAS KNEIŽIS, 36 St. George St., Norwood, Mass.

Pirmininkė — ELZBIETA PAURAZIENĖ, 17403 Quincy Ave., Detroit, Mich.

I vice pirmininkė — JADVIGA ČEPU-
LIENĖ, 5526 So. Wolcott St., Chicago 9, Illinois.

II vice pirmininkė — BRONĖ PALUBINSKIENĖ, 1619 So. 50th Ct., Cicero 50, Illinois.

Raštininkė — MARIJONA VAICIUNIENĖ, 4559 So. Paulina St., Chicago 9, Ill.

Išdavininkė — ELENA STATKIENĖ, 4559 So. Paulina St., Chicago, Illinois.

IŽDO GLOBEJOS

TEKLĖ MAŽEIKIENĖ, 9 Ashmont Ave., Worcester, Mass.

ALBINA POŠKIENĖ, 6606 So. Wash-
tenaw Ave., Chicago, Illinois.

DAKTARĖ—KVOTĖJA

DR. SUSAN SLAKIS, 861 So. State St., Lincoln, Ill.

DIREKTORĖS

Connecticut valst. — MARIJONA JO-
KUBAITĖ, 175 Fillmore St., New Haven, Conn.

Illinois valst. — MARIJONA PAUKŠ-
TIENĖ, 4318 So. Maplewood St., Chicago, Illinois.

**Massachusetts, Maine ir New Hamp-
shire valst.** — LIUDVIKA VENČIENĖ,
290 Lawrence St., Lawrence, Mass.

Mich. valst. direktorė VALERIJA STA-
PULIONIENĖ, 16870 Stoepel Av., Detroit, Mich.

New York ir New Jersey valst. —
STASĖ SUBATIENĖ, 127-08 — 88th Av.,
Richmond Hills, N. Y.

Ohio valst. direktorė ONA STAPULIO-
NIENĖ, 1218 Castleton Rd., Cleveland/
Heights, Ohio.

Pennsylvania valst. — PRANĖ SCHE-
VETS, 193 N. Main St., Pittston, Pa.

Maryland valst. — ANELĖ LAUKAI-
TIENĖ, 812 Hollins St., Baltimore, Md.

SKUNDŲ KOMISIJA

A. WACKELL, 237 Millbury St., Wor-
cester, Mass. **K. SRIUBIENĖ**, 1315 So.
50th Ave., Cicero, Ill. **J. SALASEVICIUS**,
1830 Haldane Rd., Cleveland, Ohio.

ORGANO REDAKTORĖ

SOFIJA SAKALIENĖ, 2056 W. 23rd
St., Chicago 8, Illinois.

LITERATINĖ KOMISIJA

ALBINA POŠKIENĖ, 6606 So. Wash-
tenaw Ave., Chicago, Illinois.

M. JOKUBAITĖ, 175 Fillmore St., New
Haven, Conn.

V. GALNAITĖ, 717 W. 18th St., Chi-
cago, Illinois.

ATSTOVĖS I FEDERACIJOS TARYBA

K. SRIUBIENĖ, 1315 So. 50th Ave.,
Cicero, Illinois.

S. SUBATIENĖ, 12708 — 88th Ave.,
Richmond Hills, N. Y.

LEGALIS PATARĖJAS

ADV. JOSEPH PETERS, 2222 W. 23rd
Pl., Chicago, Illinois.

"MOTERŲ DIRVA"

Laidžia Amerikos Lietuvių Romos
Katalikų Moterų Sąjunga

PRENUMERATA:

Am. J. Valst metams	\$2.00
Pusmečiui	\$1.00
Vienas egz.	.15
Užsienyje metams	\$2.50
Pusmečiui	\$1.25

"MOTERŲ DIRVA"

2053 W. 23 St., Chicago 8, Illinois
Telephon SEEley 6632

WOMEN'S FIELD

Published monthly by ALRC Women's
Alliance of America

SUBSCRIPTION RATES:

Yearly	\$2.00
Six Months	\$1.00
Single copy	.15
In foreign countries yearly	\$2.50
Six Months	\$1.25

WOMEN'S FIELD

2056 W. 23rd St. Chicago 8, Illinois
Telephon SEEley 6632

Moters įtaka į dorinį visuomenės gyvenimą

PAŽVELGUS į visų amžių žmonijos gyvenimą mes pastebime labai daug blogo, labai daug purvo ir nešvarumo josios gyvenimo kelyje. Įvairios rūšies ištvirkimas, girtuokliavimas, laisvi įpročiai, žiaurūs, neteisingi karai ir kruvinos revoliucijos temdina ir juodina žmonijos veidą. Nevienas tad, giliau mąstęs žmogus, jaučia, jog daug-daug atskirų kilnesnių žmonių pasiryžimų veltui žūsta, nevienas skausmingai sušunka: Kur eini, žmonija?!

Bet ne tiek jaučia tuos gyvenimo blogumus ir tą tvankų pasaulio orą valdantys pasaulį vyrai. Jie išsiblaškę ir paskendę išviršiniame darbe, negali įsigilinti ir suprasti to viešpataujančio apie juos dorinio gyvenimo tragizmo. Jie savo įgimtim daugiau pašaukti išviršinio gyvenimo tvarkymui, ne tiek rūpinasi vidujiniu doros gyvenimu, ne tiek pastebi visus blogumus.

Kitaip yra su moterim. Jinai savo įgimtimi labiau nutolusi nuo išviršinio gyvenimo triukšmo, daugiau gyvena vidujiniu sielos jausmu ir pertai mažiau išsiblaškiusi, labiau atjaučia tuos blogumus ir nori juos taisyti. Tas reiškinys rodo, kad moters sieloje yra kaž koks vidujinis savęs apsaugojimo instinktas, kurs ją verčia susirūpinti doriniu visuomenės gyvenimu. Tai sveika nuojauta, nes visokios nedorybės ir jūjų pasekmės skaudžiausiai visa savo našta paliečia moterį, ją labiausiai pažemina. Juk vyrų girtuoklia-

vimo pasekmė yra ne kas kita, kaip milijonų moterų ašaros, jų skriaudimas ir medžiaginis skurdas. Girtuokliai geria svaigalą perpus sumaišytą su moterų skausmo ir vargo ašaromis! Juk įvairios ištvirkimo įstaigos, šlykštūs teatrai, įvairūs erotiniai romanai, šlykščiausi šokiai ir mados siekia ne ko kito, kaip tik moters pažeminimo, josios supurvinimo, josios gražių dvasios ypatybių paminimo. Moteris, pati net nejausdama, tampa visokio ištvirkimo auka, vergė. Tat aiškus dalykas, kad jinai vado- vaudamosi apsidraudimo instinktu ir norėdama išlaisvinti save ir pasaulį, privalo stoti į kovą su visokiomis nedorybėmis ir purvais. Moters kova už visuomenės dorą tai šventa artimo meilės kova, tai ištiesimas gelbstančios rankos tūkstančioms nelaimingų susipurvinusių mergaičių, tai nušluostymas nuskriaustų moterų ašarų, tai jų iškėlimas! Kokių gi būdų jinai privalo tą visuomenės dorą ugdyti ir skiepyti?

1). Pirmiausia, norint kariauti su įvairiais gyvenimo šlykštumais, reikia palaikyti tai, kas yra kiekvieno doringumo pamatas. Doros gi pamatu yra **religija**. Be religijos, jokia visuomenės dora, kad ir kažin kaip svajotų josios steigėjai, yra negalima. Tad moteris privalo pamilti religiją ir josios meilę skiepyti visuose žmonėse. Tuo labiau jai privalo būti brangi religija, kad toji moterį tik ir iškėlė. Religija ją sergsti nuo brutalės išnaudoji-

mo jėgos, sergsti josios vertybę moterystės sakramente, brangina jos žmogaus sielą ir iškelia šv. Mergaitės asmeny. Tad moteris, kovodama už religiją ir ją visur skiepydama visuomenėje, tuo pačiu kovoja už savo iškėlimą ir visuomenės dorą, nes tikras moters vidujinės vertės gerbimas, žymiai pakeltų dorinį žmonijos stovį.

2). Negana to, kad moteris turi palaikyti tą visą, kas dorą palaiko, jinai iš kitos pusės, turi smerkti tuos, kurie tą dorą naikina ir ypatingu būdu žemina moterį. Šiandieninis bolševizmas-socializmas savo gyvenimo praktika per savo atstovus kuošlykščiausiai žemina moterį, nes jinai per tariamą moterų "išlaisvinimą" padavė jas kūniško geismo vergijon, padarė jas visas prostitutėmis. Tad jokia protinga, gerai suprantanti savo vertybę ir norinti iškelti savo vardą moteris negali būti bolševikė socialistė. Tuo pačiu moteris stodamos į kovą už kilnią visuomenės krikščionišką dorą, privalo smerkti ją žeminančius tuodu izmus.

3). Norint pakelti visuomenės dorinį gyvenimą, reikia į šeimynos židinį įnešti skaisčių ir gražių įpročių. Tai padaryti moteriai nėra sunku, nes dažniausiai šeimynos židinio tvarkymas jau paties gyvenimo yra jai pavestas ir vyrai neturi nei laiko tuo rūpintis. Tam tikslui išviršiniame namų sustatyme neprivalo būti nieko tokio kas galėtų įžeisti žmogaus gėdingumą, kaip tai įvairių nešvarių stovylių, paveikslų, atviručių, knygų ir tt. Priešingai, namuose privalo viešpatuoti kukli, tyra atmosfera, ku-

rioje viešpatautų Kristaus kryžius ir krikščioniškas paprastumas. Negana to, moteris privalo šalinti iš savo namų ir draugystės tuos asmenis, kurie kokių nors būdu suteršia tyrają namų orą. Tad krikščionės moters namuose neprivalo būti girtuokliavimo, kokių nors laisvų elgėsių ir kitokių nešvarumų, kurie galėtų suteršti žmogaus dvasią. Jei vyras priešintųsi ir norėtų kokiais nešvarumais užnuodyti šeimynos tyrają orą, moteris prašymais ir maldavimais turėtų palenksti jį savo pusėn ir tuo būdu laimėti jį krikščioniškai doriai.

4). Ypač reikia rūpintis namų doriniu švarumu iš atžvilgio į esančių šeimynoje vaikų. Vaikas, tai švelni, kukli gėlėlė. Todėl reikia rūpintis, kad šeimynos apys-tovoj viešpatautų grynas, skais-tus oras, kad toji gėlėlė kartais nenuvystų ir nenustotų savo dvasinio skaistumo. Vaikas, kurs šeimynoje viską mato, kurs gyvena nešvarioj atmosferoj, beabejo, išaugs nedoru žmogumi ir savo darbais žemins jį blogai išauklėjusią motiną. Tad moteris netik privalo sergėti vaiką nuo dorinių pavojų, bet ir sužadinti jame didelį pasibiaurėjimą visu tuo kas nedora ir pozityviai parengti gyvenimui, kad jisai įstengtų atsispirti jo nesuskaitomiems vyliams ir liktų doras. Čia gali būti pavyzdžiu dievota karalienė Blanka, kuri savo sūnui Liudvikui IX būsimam šventajam sakydavo: "Tu man esi mylimiausias pasauli, tačiau aš bevelyčiau tave matyti mirusiu ant savo rankų, negu, kad tu kuomet papildytumei sunkią nuo-

dėmę." Tai pavyzdys herojingos moteries! Jei kiekviena motina taip auklėtų savo vaikus, jinai pagamintų visuomenei tokių žmonių, kurie įstatymų keliu panaikintų taip labai žeminantį moterį viešos prostitucijos palaiškumą, kurie apsaugotų visuomenę nuo visokios per literatūrą ir "daile" besiplečiančios pornografijos ir užtikrintų moteriai prideramą pagarbą visuomenėje.

5). Pagaliau, moteris privalo kaip privačiai taip ir savo draugijose kelti balsą prieš įvairius nedorumus, kad tuo būdu sudarius viešą nuomonę, jog tas ar kitas dalykas yra neleistinas. Viešos nuomonės svarba yra labai didelė. Dažnai tik dėka jai ir tegali būti pašalinti kokie blogumai. Moteris, jei tik išvien to norėtų, galėtų sudaryti tą viešąją nuomonę, nes jos sudaro didžiąją žmonijos dalį.

Tik tam visam darbui tų visų priemonių vykinimui reikia drąsos ir tvirtumo. Mes neprivalome elgtis sulig to, jog "visi taip daro," bet privalome nežiūrint pajuokos ir pasipriešinimo drąsiai visur skleisti Kristaus evangeliską visuomenės dorą.

Moters, mūsų amžiai visokio "išsilavinimo" ir pažangos amžiai. Tad ir tu laisvinkis iš to dorinio pažeminimo, kurin tave nustumė pasaulis, o tuo pačiu visais būdais kovok už visuomenės krikščionišką dorą. Krikščioniškoji gi dora iškels tave ir visą žmoniją! A. G.

Tarp mūsų ir pragaro ar dangaus yra tik gyvenimas, kuris yra lengviausia sudaužomas dalykas pasauly. —Galvočius Pascal.

Gavo stipendiją

P-lė Patricia Cummings, iš Chicagos, neseniai įstojusi Katalikų Universitetan, Washington, D. C., baigė savo kolegijos kursą į tris metus, gaudama bakalaureato laipsnį Mundelein kolegijoje. Jai buvo suteikta dviejų metų stipendija Katalikų Universitetan. (N.C.W.C.)

Nieko nėra paniegtina mūsų gyvenime. Viskas mums padeda arba kenkia neapsakomai. Kiekviena mūsų gyvenimo valandėlė, kiekvienas alsavimas, kiekvienas mūsų pulso tvakstelėjimas, kiekvienas minties blikstelėjimas turi amžinų pasekmių.

★

Kantrybė permaino visas mūsų nelaimes į gera, kaip kad bitelė paverčia medum kai kurias karčias gėlių sultis. —Šv. Pranciškus Selezieitis

Rožančiaus Rožė

Jei visokios gėlės tinka išskilmėms bei šventėms, jei Dievas įkvėpė visoms tautoms mintį pasisavinti gėles savo džiaugsmams, tai šioje privilegijoje ypatingai dalyvauja rožė.

Rožė, sako mums Juozapas Steponas, savo rožančiaus apgynime, pasenovės žmonės buvo džiaugsmo simboliu. Achilas Tacijus, Sapho apdainavo rožę, kaip gėlių karalienę, pavasario papuošalą, gamtos akį, žemės šypseną.

Kad išreiškus šios gėlės kvapsnio malonumą, graikų poetai sakydavo, kad rožė yra tai nektaro lašas, kurį dievai išskleidė po visą žemę.

Kitose šalyse yra švenčiamos tam tikros šventės ir dabar. Šis gražus įprotis įvestas Bažnyčioje viduramžiais. Su didelėmis išskilmėmis kunigas pašvęsdavo rožes, kurias pasilikdavo šeimose atminimui tos dienos, kada gavo ypatingų Dievo malonių.

Šis įprotis — iškilmingai švesti rožes buvo įvestas ir Domīnikonų Ordenan, ypatingai Sekminių ir Šv. Rožančiaus dienose. Rožės gaudavo liturgišką palaiminimą.

Dėlko? O kas gi yra rožančius, jei ne vainikėlis nupintas iš mistiškų rožių — maldų, kurios skleidžia savo lapus apmąstant šventas paslaptis; kurios sielą nuteikia ir padaro trokštančią sumokėti Marijai džiaugsmingą meilės duoklę.

Be to, tarp švenčiausios Panelės ir gėlių karalienės argi nerasime švelniausią panašumą?

Marija argi nėra pasliptinga rožė, kurią Šv. Bažnyčia mėgsta garbinti savo džiaugsmo šauksmais.

Vienas pamaldus XVII šimtmečio autorius sako: "Marija yra Karalie-

nė dangaus ir žemės, kvepinti, kaip rožė."

Kaip rožė prašoksta visas gėles savo kvepėjimu, taip Marija nepalyginamai viršija visas žemės dukteris ir tvarinius. "Tu esi visa graži ir nėra jokios sutepties Tavyje," — sako Bažnyčia. Marija yra taip maloni ir taip galinga, kad lyg rožės kvepėjimas pritraukia prie savęs visas geras širdis. Argi netinkamas Marijos palyginimas su rože?

O, Rožė, žerinti spindėjimu, papuošta gražiausiomis dorybėmis! Tai iš Tavo taurės atėjo dieviškoji šviesa ir išskleidė tamsybes! Tai Tavo pražydėjimas, po liūdnos žiemos — ilgamečio Mesijo laukimo — pranešė žemei malonės ir paguodos pavasarį!

Sekmadienio prieš Apreiškimo šventę maldos prasideda džiaugsmingu šauksmu: "Džiaugkitės!"

Šv. Tėvas turi paprotį iškilmingai laiminti rožę, kaip Pirmtako, tai yra didelio džiaugsmo ženklą.

Popiežius Inocentas III sako, kad pasaulis turi prisiminti prisiartinimą tos laimingos dienos, kada Jėzus Kristus, džiaugsmas ir žmonijos garbė, turės gimti iš yščiaus privilegijuoto tvarinio, taip skaistaus, taip gražaus ir taip malonaus, kaip rožė.

Rožė auga apsupta dygliais, lygiai taip pat kaip ir Marija gyveno žemėje apsupta erškėčių — neturto ir skausmų. Su dideliu vargu randa vargingą kūtelę, kad priglaustų savo mylimąjį Sūnų. Ji nieko kita neturi, kaip tik paprastus rūbelius apdengti savo silpnus kūno narius nuo žiemos šalčių.

Ir po 33 metų — argi ne erškėčiai varstė Jos širdį ir skausmais apjuosė kankinių Karalienę, stovinčią Gol-

Karaliene šv. Rožančiaus, melskis už mus!

Marija, ruduo nepaliko
Man rožės skaisčių žiedų.
Nupint negaliu Tau vainiko.
Nes mirusias gėles randu.
Rankas, štai Rožančiaus man puošia,
Jį spaudžiu prie lūpų karštai.

Kas "Sveika Marija"—tai rožė
Pražydusi sieloj skaisčiai.
Į dangų, skaisti Motinėle,
Siunčiu Tau vainiką maldos.
Nušluostyk vargų ašarėlę
Nuo veido Tėvynės brangios.

S. M. PALMIRA.

gotos kalne? Taip, viduryje visų motiniškų skausmų Marija stebuklingai pasirodo, kaip žerinti ir balsamu dvelkianti rožė, žydinti tarp erškėčių.

Argi negalim mes sakyti, kad Marija prisirišus prie nusidėjėlių savo

pasigailėjimu ir meile, tuo tarpu pati nepaliesta jokios nuodėmės. Ir todėl gerai atvaizduota, kaip rožė, kuri sūkaisti prijungta prie išdidžios šakelės, kuri iš visų pusių apsupta erškėčiais.

Rožės spalva primena ugnies spal-

vą. Ugnis yra meilės simbolis. Kas labiau už Mariją yra degęs Dievo ir žmonijos meile, ką Ji, kaip Motina po kryžium mums paskelbė?

Išžiūrėkime gerai į rožės pumpurą. Pradžioje jis yra visiškai uždaras ir nieks negali į jo vidų pakliuti. Bet vieną gražią pavasario dieną ateina saulės spindulys ir išskleidžia vaisingą taure.

Argi ne tokia pat buvo Marijos širdis, uždaryta visokiems žemiškiems malonumams, kurią tik Archangelo žodžiai atidarė; Marija gavo Šv. Dvasią — gimdytoją įsikūnijusio Žodžio.

Šv. Panelė visoje savo grožybėje buvo paimta į dangų. Argi mes nerasime nieko panašaus ir pas rožę? Juk niekas nelaukia kol pati gražioji gėlė nuvysta ir sunyksta, bet žmogaus ranka skina ją pačiame jos žydėjime. Taip ir Dievas nenorėjo leisti Panelės švenčiausios nekaltam kūnui patirti kapo sugedimą. Jis Ją paėmė nuo žemės pačiame gražume tiesiai dangun, kur Ji yra stebuklingiausias ir gražiausias papuošalas.

Mūsų darželių rožės akims kartais pasirodo skaisčiai baltos, o kartais purpurinės, raudonos spalvos. Jos skleidžia malonų ir veriantį kvėpėjimą. Rožė išauga tarp erškėčių ir tampa visai nepanaši su paties medelio prigimtimi. Išsiskleidžia tarp erškėčių visame savo gražume ir maloniam kvėpėjime. Pati rožė yra švelni palietus; sudaryta iš daugelio vainiklapių. Šie vainikėlio lapeliai yra apsupti penkais žaliais lapeliais, kurie yra šiurkštūs, dygliuoti. Jie saugo rožę nuo išorės pavojų. Pačiam viduryje gėlės yra auksinės taurelės, kuriose auga sėklos.

Tokia pat dangaus ir žemės gėlė yra Marija, spindinti savo nepaprastu skaistumu.

Skaitlingi vainiklapiai, kurie ją aplink supa, yra didžios malonės ir skaitlingos dorybės.

Marija yra kilusi iš erškėčiuoto kamėno, tai yra iš žydų tautos, kuri buvo šiurkšti, fanatiška ir užkietėjusi savo trumparegystėj, ir kuri nei kiek nedalyvavo šioj k'lnioj jos prigimtyj. Kaip tauta, nieko neaukoja, vien tik kietus, spygliuotus erškėčius. Iš kitos pusės gi Marijos švelnumas, gerumas turi rožės ypatybes: lygiai švelni visiems, lygiai myli visus žmones.

Marija yra mistiškoji rožė, balta savo skaistumu ir raudona savo meile. Jos dorybių malonus kvapsnis siekia labai toli. Penki lapeliai, kurie supa jos taure, iš viršaus yra pagrindinės dorybės tobulybei pasiekti: nusižeminimas, skaistybė, švelnumas, pamaldumas ir meilė. Šie lapeliai šiurkštūs ir duriantieji dėl savo kietumo nedorėliams. Pačioj gi taurej yra aukso sėkla — Jos dieviškasis Sūnus Jėzus Kristus, pasaulio gyvybė ir išganymas.

Rožančius — dieviškųjų rožių vainikas, aukojamas dangiškajai Karalienei — Rožei. Argi nereikia, kad ir mes, Jos nelaimingieji vaikai ir dukros Ją garbintumėm, ypatingai dabar — Rožančiaus mėnesyje.

Fr. Augustinas O. P. (M)

Baisūs vienos tremtinės pergyvenimai

Žemės ūkio darbininkė Stasė Palevičiūtė, 24 m. amžiaus, kilusi iš Duvainių vienkiemio, Utenos apskrčio su daugeliu kitų tremtinių buvo vežama į Sibirą. Pirmą arešto dieną, 1941 m. birž. 14 d., ją nuvežė į Uteną. Ten su kitais susodinę į siaurojo traukinėlio vagonus vežė į švenčionėlius, kuriuos pasiekė kitą dieną. Čia vyrus atskyrė nuo moterų ir visus sugrūdė į prekinčius vagonus. Vagonai ne tik nebuvo pritaikyti žmonėms keliauti, bet ir neišvalyti. Čekistai į juos suvarė žmones kaip kokius gyvulius, uždarė duris ir langus, nepalikdami nė plyšelio grynam orui įeiti. Taip jie be oro, be vandens ir maisto buvo toliau vežami. Kartu su Palevičiūte buvo uždaryta apie 30 moterų. Jos visos kankinosi ne tik morališkai, bet ir fiziškai. Oras buvo tvankus. Kankinės troškulys, alkis ir rūpestis. Ypač jaudinosi motinos vaikų netekusios. Atėję čekistai į vagonus liepė moterims nusivilkti drabužius ir užsivilkti tais, kuriuos atnešė. O atnešė biaušius iš kažkokio zuperinio maišo pasiūtus pilkus, nešvarius marškinius ir sijoną. Tos, kurios nenorėjo su savo drabužiais skirtis, buvo jėga išvelkamos. Taip jos buvo apiplėštos. Atėmė ne tik drabužius ir avalynę, bet ir tuos daiktus, kuriuos turėjo su savim. Liko taip, kaip jas čekistai apvilko. Išeidami vėl vagonus aklina uždarė. Moterys liko dar labiau nusiminusios. Netekusios net to, ką su savim turėjo, pergyveno baisiai dideles kančias ir nevilčiųskumą. Vienos iš jų verkė, kitos dejavo ir keikė, dar kitos meldėsi, o vagonai vis dardėjo tolyn ir tolyn. Kur jos buvo vežamos, nei viena nežinojo. Ar jos buvo

vežamos vienos, ar ir daugiau tokių buvo, taip pat nežinojo. Vagone buvo tamsu. Tik traukiniui sustojus šį tą buvo galima įspėti iš nugirstų balsų ir šauksmų, kurie buvo girdėti iš kitų vagonų.

Iš pradžių dažniau buvo girdėti dejavimų ir pagalbos šauksmų. Pradėjus kuriame vagone šaukti, lauke esą čekistai liepdavę nutilti. Jei balsai tuojau nenutildavę, čekistai šaudydavę į uždarytus vagonus. Po šių pasigirsdavo sužeistųjų šauksmai. Tuo būdu ne vienas buvęs sužeistas ir užmuštas. Sužeistaisiais ir užmuštaisiais, kaip gyvuliais, niekas nesirūpinęs ir vagonų neatidarinėjęs. Juos vis vežė ir vežė tolyn ir tolyn.

Kiek vežė ir kaip toli vežė, Stasė Palevičiūtė nežino. Ji, kaip ir kitos moterys, buvo apalpusi. Tik lyg per sapną išgirdusi nebe čekistų balsus, paskiau pajutusi aštrų dūrimą akyse nuo šviesos, ką atidarę vagono duris. Atsipeikėjusi tik Vilniaus ligoninėje. Ji suprato, kad pasistūmėjęs frontas jas užklupo ir sutrukdė išgabenimą į Sibirą. Vilniaus ligoninėje St. Palevičiūtė atsigavo, buvo aprenpta žmoniškais drabužiais. Parvykusi į namus ji papasakojo tuos savo šurpius pergyvenimus. Kiek gyvų moterų išlikę tame pat vagone važiavusių, ji nežinojo, nes nuo išbadėjimo, troškulio ir uždusimo buvo nualpusi.

—V—

Kas už akių šmeižia mane, tas bijosi manęs, o kas į akis giria—niekina mane.—Kinų patarlė.

★

Geriau tegul verkia mažas, negu pasenęs.

Karalių Karalius

(Kristaus Karaliaus Šventei, Spalių 31)

Pirmiesiems tėvams puolus, ilgus šimtmečius žmonija laukė teisybės ir gėrio Karaliaus atėjimo. Žmonių širdys ilgėjosi ramybės, nukamuotos sielos alko tiesos.

Dievo gailestingumo valanda išmušė. Jo pasiuntinys karalių ainei, mergelei Marijai apreiškia ateinantį Karalių:

— Pagimdysi sūnų ir praminsi Jį vardu Jėzus. Jis didis ir bus vadinamas Aukščiausiojo Sūnumi. Jis karaliaus Jokūbo namuose per amžius, ir Jo karaliavimui nebus galo. (Luk. I.).

Džiaugsminga žinia! Pasirodžius Mesijo žvaigždei, skubinasi trys karaliai link Jeruzalės. Klausia: "Kur yra gimęs Karalius?" (Mt. 2, 2)." Suradę, duoda Jam karališkas dovanas.

Tas Karalius, sulaukęs 30 metų, išpažįsta žodžiais ir darbais, kad Jam yra duota visa galybė danguje ir žemėje. Jis sutramdo velnius, nutildo audras. Kaip Karalius leidžia įstatymus ir įsako:

— Buvo pasakyta: Mylėsi savo artimą ir nekėsi savo neprietelio. Aš gi jums sakau: Mylėkite savo neprietelius, gerą darykite tiems, kurie jūsų nekenčia, ir melskitės už persekiojančius ir šmeižiančius jus... Buvo pasakyta: Nesvetimoteriausi. Aš gi jums sakau: Kiekvienas, kuris žiūri į moterį, jos geisti, jau su ja svetimoteriavo savo širdy... (Mt. 5). Laikykite mano įsakymus. (Jon. 14).

Jis bus ir teisėjas:

— Visos tautos bus surinktos ties Juo ir Jis atskirs juos vienus nuo kitų... Tuomet Karalius tars tiems,

kurie bus Jo dešinėje: Eikite mano palaimintieji, paveldėkite jums nuo pasaulio įkūrimo prirengtą karalystę. (Mt. 25). Neištikimieji ir gi apturės nuo Jo savo atpildą, tik ne palaima, bet pražutį.

Jis tikras Karalius. Kaip žmogus paeina iš karališkos kilmės. Pranašai Jį nuo amžių apšaukė Karaliumi. Kaip Dievo Sūnus yra visatos Viešpats. Iš Jo karaliai gauna sostus. Jis karalių Karalius. Norėjo įsitikinti ir Pilotas:

— Tai tu esi karalius?

Jėzus atsakė:

— Aš esu Karalius. (Jon. 18, 37). Mano karalystė ne iš šio pasaulio. (Jon. 18, 36). Nuo šio laiko jūs matysite žmogaus Sūnų sėdinti Dievo galybės dešinėje ir ateinantį dangaus debesyse. (Mt. 26, 64). Žodžiu, Jo karalystė ne žemiška, bet dvasiška. Nors galėjo būti ir žemiškas Karalius, bet dėl žmonių meilės lopšeliu pasirinko ēdžias, vainiku — erškėčius, skeptru — nendrę, sostu — kryžį. Ir kai žemiški karaliai mirtimi baigia savo triumfą, Jis mirtimi pradeda. Tarsi didžiausias niekšas prismeigtas prie kryžiaus tarp dviejų latrų, triumfuoja savo valia. Jam mirstant dreba žemė, temsta saulė.

Pranašavo:

— Kai būsiu pakeltas nuo žemės aš viską prie savęs patrauksiu. Jis patraukė ir šiandien patraukia ne geležimi, bet meile. Jo jungas saldus, Jo našta lengva. Tūkstančiai mergaičių, jaunuolių pavergti Jo meilės, palieka savo tėvynę, tėvelius ir veržiasi į tolimiausius pasau-

Karalių

Karalius

lio kampelius Jo karalystę praplauti. Kristus yra jiems gyvenimas, mirtis—laimėjimas ir kas jų jaunų širdžių plakimą sulaikys?

Daug žemiškų ciesorių kęsinosi karaliaujančiojo nuo kryžiaus Karaliaus karalystę sunaikinti. Bet... vargšai, žemės dulkės, patys sumuko savo menkybėje, išnyko, tarsi šešėliai šviesiai saulei nusileidus. Jų grabai supelėjo požemių srutose, o sostai sutrūnijo kartu su griūnančiomis jų karalystėmis.

Kristus karaliauja, karaliaus ir

rytoj! Visuomet! Jo karalystės ir pragaro vartai nepergalės!

Kristus atėjo pas savuosius. Savieji Jo nepriėmė. Jie pasirinko Barabą. Nekaltojo krauju sukruvino save ir savo ainių ainius. Be tėvynės, be šventyklos amžių klajūnai klajoja... To troško!

Tą pačią istoriją pakartoja ne viena tauta, ne vienas žmogus. Ir suilaukia to paties likimo.

Po didžiojo karo daug tautų, kai jų akis numazgojo kančios ašaros, pamatė savo liūdną padėtį ir kre-

pėsi į Kristaus Vikarą prašydamos ramybės, teisingumo karaliaus, kuris suprastų tautos dejones, sielvartus. Pasigirdo balsas Urbi et Orbi:

— Kristus yra jūsų Karalius. Jo klausykite!

Deja, nenudžiuvus dar kančios ašaroms, luciferiška puikybė aptemdė vėl akis. Išveja Teisingąjį, pasirenka Barabą. Gimdo ašaras, lieja kraują. Tai nepasotins žmonių sielos, tos amžinosios ramybės ilgesio vulkano.

Katalike, nesidairyk, ar neskrenda naujas bombonešis, ar neiškilo iš mirtingųjų tarpo nauja asmenybė, kuri tduotų taiką pasauliui ir tau. Bet savo Karaliaus šventėje išgriauk iš savo širdies Barabo sostą, atnaujink šv. tikėjimo priesaiką būti ištikimu savo Valdovui meilėje ir ginti Jo garbę iki mirties!

Kristau, karalių Karaliau, karaliauk mūsų širdyse ir teateinie greičiau Tavo Karalystę, meilės, visuotinos taikos karalystę!

Tėv. Juvenalis Liauba, O.F.M.

MŪSŲ KRAUJO AUKA

Žinios iš užsienių praneša, kaip mūsų kraujas išgelbsti gyvybes Amerikos kareivių ir jūreivių, sužeistų kovose. Iš Naujos Gvinėjos ir Aleutų, Sicilijos, Italijos ir iš kitų frontų kasdien gaunami raportai, kurie praneša, kaip mūsų kraujas aukotas savanorių visoje Amerikoje išgelbsti mūsų vyrus iš mirties nasrų.

Pirmas leitenantas Charles F. Buekle iš East Orange, pašautas Kasablankos pajūry; Alvin Kolinsky iš laivyno, brooklynietis sužeistas Savo Salos kovoje, Solomonuose; Arnold Hinz, kareivis iš South Haven, Michigan, sužeistas kautynėse Naujoje Gvinėjoje; kapitonas Max Goldman, medicinos karininkas iš Bostono, pakirstas bombos sprogių per užpuolimą Port Moresby; radioman Joseph Muscus, sužeistas kai krūzeris Astoria buvo nuskindintas; marinų korpuso korporalas Anthony Casamento, sužeistas kovose Solomonuose ir tūkstančiai kitų šiandien gyvi todėl, kad kraujas juos išgelbėjo. Ir kraujo perliejimais buvo galimi tik ačiū tiems vyrams ir moterims naminiame fronte, kurie atsisaukė į prašymą aukoti savo krau-

jo per Armiją, Laivyną ir Raudonąjį Kryžių.

Aukotojai yra paprasti darbininkai, ofiso darbininkai ir profesionalai; amerikiečiai ir svetimų šalių ateiviai visi atsiliepią į prašymą. Pavieniai ir grupės vyko į Raud. Kryžiaus aukotojų centrus ir aukojo savo kraują, kad gelbėti gyvybes Amerikos kovojančių vyrų.

Vajus Detroite parodė, kiek galima nuveikti, kada svetimų šalių grupės buvo paskirtos tam tikros savaitės, kada jų nariai galėjo aukoti kraujo, yra tipingas pavyzdys. Ir kitos vietos, kaip Clevelandas, rytų ir vakarų valstijos panašiai pasirodė.

Raud. Kryžiaus kraujo aukotojų centrai veikia 33 miestuose. Armija ir Laivynas prašo net 4,000,000 aukotojų 1943 metais. Daug mūsų tu rėsime pergyventi. Kraujo aukos į karo lauką neturi sustoti. Kiekvienas geros sveikatos, tarp 21 ir 60 metų amžiaus, gali aukoti. Paskambinkite į savo Raud. Kryžiaus skyrių ir susitarkite. Kraujo aukojimas užima tik kelias minutes, neskausmingas ir nepalieka jokio blogo efekto.

R.K.

MOTINOS AŠAROS

Mėnuo žiūrėdamas iš aukštybių
Pamatė rymantį Smūtkelį,
O prie Jo kojų su ašarom meldės
Močiūtė už savo vaikelį.

Jau penkeri metai negrįžta prie Dievo,
Klaikiuose patamsiuos' buvoja.
Neklauso nei motinos karšto meldimo
Sugrįžti prie Viešpaties kojų.

Bet motinos maldos — ak, kokios galingos!
Prakeikti, išmelsti ji gali.
Todėl ir dabar jinau meldžias prie kryžiaus
Ji meldžias — už savo vaikelį.

Raudojo prie upės berželiai rasoti
Ir žvaigždės aukštai ant dangaus—
Jie žino, supranta, kad reikia padėti,
Kai motina verkia sūnaus.

Žemės Dulkė

MES IR MŪSŲ VAIKAI

VAIKO DĖKINGUMAS

Dėkingas vaikas visada atsilygina meile ir pagarba, kurią parodo žodžiais ar darbeliais. Kaip apdovanojančio gera valia yra vertingesnė už pačią dovaną, taip ir dėkojančio vaiko pagarba yra vertingesnė už tuos žodžius, kuriais jis dėkoja. Kartais mes dėkojame neprieteliui, bet padėka tada juk nerodo mylinčios širdies.

Žmonių gyvenime dėkingumas yra gražiausia dorybė. Dėkingi vaikai myli tėvus jų senatvėje, jaunimas gina tėvynę. Be dėkingumo nesugyventų vaikai su tėvais, mokiniai su mokytojais, vargšai su turtingaisiais, darbininkai su darbdaviais, viršininkai su valdiniais ir t. t.

Maži vaikai neįvertina dėkingumo. Jie egoistai. Jie mano, kad tėvai privalo jiems viską duoti, kad taip turi

būti. Jie vertina tik dovanas, o kad motutė jiems kasdien verda valgyti, siuva drabužėlius, juos slaugo, kad tėvelis pinigų uždirba, už tą jie nesusipranta dėkoti. Bet žodinio dėkingumo iš jų reikalauti nedera, nes vaikai gali įprasti dėkoti dirbtinai, šaltai, tuščiai. Geriau tegu jie dėkingumą parodo paklusnumu, geru elgesiu, uolumu ir džiaugsmingu patarnavimu.

NEAUGINKIME DYKADUONIŲ

Dažnai tėvai tik dėl perdidelės meilės, visai nenorėdami, pakenkia vaikų ateičiai. Pav., dažnai atsitinka, kad motina, vaikui siūlant savo pagelbą, atsako: "Tu per mažas." "Aš pati, vaikelį, padarysiu" ir panašiai. Vaikas pripranta būti varomas nuo darbo, pripranta prie minties, kad

mamytė pati padirbs, ir toliau darbo nebeprašo. Kam prašyti, jei jis vis tiek to darbo negaus?

Ir užauga tokiu būdu vaikai be jokio pasiruošimo tam ar kitam darbui, užauga tinginiai, nekenčią darbo. Ir kai tokiems atsiranda reikalas dirbti, jie stengiasi nuo darbo išsisukti. Tokie žmonės yra nenaudingi nei savo šeimai, nei mokyklai, nei visuomenei. Maža yra tokių, kurie pripratę tinginiauti vaikystėje, tapę darbštūs užaugę. Dažniausia papratimas nieko nedirbti, tinginiauti ir laukti, kol kitas už tave padarys, taip stipriai žmogų apima, kad vėliau reikia labai stiprios valios ir nusistatymo tam tingėjimui priešintis. Papratimas dykaduoniauti atima nuo žmogaus gyvenimo džiaugsmą, atima progas mankštinti savo valią. Žmogus po trumpesnio ar ilgesnio laiko įpuola į pesimizmą, nes jis neturi iš mažens įskiepytos darbo meilės, nesančios džiaugsmą ir geresnio ateities gyvenimo viltį.

Tad negailėkime vaikams darbo! Neauklėkime perdaug "poniškai." Iš pradžių vaikai tegu atlieka smulkius, nesudėtingus darbelius, tegu koku mažmožiu mums patarnauja, tegu, pagaliau, sau žaidžia, stato, tik tai tegu nesėdi be darbo! Augdamas vaikas savaime pripras prie sunkesnių, sudėtingesnių darbų.

IS LAIKRAŠCIU

Lt. Ann Bernotaitė, Amerikos laivyno slaugė, neseniai apdovanota aukštu laivyno Ordinu. Ji pasižymėjo herojiškumu slaugydama sužeistuosius kareivius Corrigidor saloje, Filipinuose, kuomet japonai juos bombardavo. Ann Bernotaitė yra kilus iš Pennsylvania.

Nepaprastas paskyrimas. — P-lė Katarina Rita Rich, iš York, Pa., ir Washington, kuri buvo nuskirta Katalikų Universiteto registrate, yra viena iš keletos moterų, kurios turi tokią garbingą vietą. P-lė Rich pirmiau buvo sekretorė Roy J. De-ferrari, universiteto sekretoriaus — generolo. Harris and Erving photo. (N.C.W.C.)

Tinginys du kart dirba, šykštus du kart moka.

★

Pyktis ir pavydas—tai pikčiausios gyvatės, kurios ėda žmogaus širdį ir protą.

SAUGOKIMĖS NELAIMIŲ

Šiuo metu daugelis šeiminių prezervuoja maistą namuose. Tad šia proga Amerikos Raud. Kryžius įspėja šeiminkes saugotis nelaimių. Praeitais metais apie 30,000 asmenų mirė nuo nelaimių, kurios įvyko namuose. Daugiau negu 6,000 mirė nuo nusideginimų ir eksplozijų.

Kad išvengtų šių nelaimių, Raud. Kryžius duoda šiuos patarimus:

Neleiskite mažų vaikų į virtuvę, kada tenai yra verdančių skysčių. Neleiskite jų prie karštų pečių arba bonkų.

Atsargiai kilnokite karštus indus. Stipriai laikykite, kad neišpultų iš rankų.

Jeigu ant grindų yra išlietų skysčių, būtinai sušluostykite, kad nepaslystumėt.

Kada parafinas tarpomas, atminkite, kad jis greitai užsidega. Padėkite po indu asbestos dangtį. Atminkite, kad eksplozija taip pat įvyks, jei į karštą parafiną įpilsite vandens.

Dar ir maža nelaimė, visvien galite būti sunkiai sužeisti. Dar prie to prisideda gydymo ir ligoninės išlaidos. Daug geriau pasisaugoti, kad išvengtų nelaimių.

Apsisaugojimas nuo nelaimių priklauso nuo kelių faktorių. Vienas būtinas dalykas yra išvengimas padėties, kuri gali privesti prie sužeidimų arba mirties. Gera sveikata ir tinkamas mokslas padės sumažinti nelaimes. Raud. Kryžiaus kursai apima ne tik kaip išvengti nelaimių, bet ir namų slaugą, pirmą pagalbą mitybą, plaukymą ir kaip apsisaugoti vandenyje. Visa tai turi savo tikslą sumažinti nelaimių, palaiky-

mą geros fizinės ir dvasinės sveikatos. Praeitais metais tūkstančiai amerikiečių baigė vieną arba kelis iš šių kursų.

Klasės lietuviams, čekoslovakams, ukrainiečiams, lenkams, japonams, amerikiečiams, rusams, italams, graikams, vokiečiams, taijams (Thailandais), jugoslavams, kiniečiams, finams, vengrams ir kitiems svetimų kilmės amerikiečiams buvo sudarytos Raud. Kryžiaus Chicagoje, New York'e, Pittsburgh'e, Brooklyn'e, Washington'e, Cleveland'e, San Francisco ir kitur.

Kai kur mokytojai moka vieną arba daugiau svetimų kalbų. Kiti mokina per vertėjus. Quincy, Mass., grupė finų sekmingai baigė pirmosios pagalbos kursus su vertėjo pagalba, kaip ir grupė kiniečių Sacramento, Californijoje. Didžiuose miestuose, kaip New York, Chicago, Brooklyn ir pan., kur yra daug mokančių svetimų kalbų, klasės dažnai laikomos svetimose kalbose.

Visos Raudonojo Kryžiaus įstaigos turi patyrusių mokytojų, kurie gali dėstyti šiuos dalykus. Klasės yra sudarytos tinkamais laikais. Kurios tuo interesuojasi, prašomos kreiptis prie Raudonojo Kryžiaus (Red Cross Chapter Headquarters).

Grušių kompotą aglima lengvai pasigaminti. Grušes reikia nulupti ir išvirti saldžiame vandenyje. Į stalą duoti čielos, su kotais.

Anglijoje moterys virtuvėje naudoja obuolius, kaipo konservavimo priemonę. Šeiminkės obuolius laiko duonos spintoje (dėžėje). Sako, obuolys palaiko duoną šviežesnę. Pabandykite ir jūs, sąjungietės.

Ką lietuvaitė leitinantė patyrė Persijoje

Amerikos lietuvaitė E. Kuncevičiūtė, įstojusi nurse į kariuomenę, buvo ilgainiui nugabenta į Persiją, kaip leitenantė-nursė. Gražios datulių palmių eilės iš pradžių joms sudarė malonų vaizdą, bet ilgainiui gyvenimas pasirodė netaip jau lengvas. Nursės apsigyveno barakuose, po 21 nursę kiekviename. Savo plieno šalumus jos puikiai išmoko panaudoti... skalbimui. Karštis ten nemažas ir buvo joms nemažas džiaugsmas, kai už keletos blokų buvo įrengtos shower patalpos. Kai savo barake jos turi 120 laipsnių karščio, jos dar laiko, kad tai vėsu. Saulėje tuomet būna 165, o kartais pasiekia net 178. Kartais pasitaiko blogos smėlio audros. Nursės tam reikalui turi specialias maskes kuriomis prisidengia veidą. Smėlio priverčia per langus, duris ir viduje negali nieko švariai išlaikyti. Moterims net plaukus pribruka smėlio. Tarnyboje nursės nešioja mėlyną uniformą ir baltus batus bei kojines. Tikras rūpestis toms, kurios, pav. sunėšioja kojines, nes čia jų nenusipirksi. Turi pasitenkinti daugiausia kenuotu maistu, kurs gerokai atsi-bosta, užtat tikras malonumas būna, kai išėję medžioti kareiviai parneša nušovę gazelę. Turi ir šiokių tokių pramogų: lošia baseball, turi krutamuosius paveikslus. Toje amerikiečių karių stovykloje yra ir nedidelis barakas, kuriame įrengta koplyčia. Kaip leitenantė rašo, kapelionas visų kariškių mylimas ir net keletas kitatikių panorėjo būti katalikais—yra konvertitų. Katalikės nursės surinko aukų auksinei monstrancijai įrengti. Jos taipgi palaiko altoriaus skalbinių švarą. Norėjo gauti gėlių altoriaus puošimui, bet pasirodė, kad tas neįmanoma. Netoliese yra vietinių žmo-

nių kaimelis, bet ten tiek nešvaros ir ubagystė, kad tiesiai sunku į jį dažniau ir nueiti. Ta lietuvė džiaugiasi, kad ji puikiai jau valdo jeep—tą kietą karišką mašiną, kuri tenai yra tačiau pati svarbiausia susisieki-mo priemonė.

Ligoninėj esą kariai dažnai kalba apie namus ir planuoja, ką jie darys pargrįžę. O daugelis iš jų jau nebe-grįš... Leitenantė rašo, kaip jos, baigusios savo darbą, saulėleidyje atkreipia savo žvilgsnį į jų amžino poilsio vietą, nubraukia ašarėlę.

—Mes tik tyliai sau šnabždame padėkos maldą,—rašo leitenantė,—kad Jis leido mums čia dar būti gyvoms ir—kad leistų mums grįžti namo prie tų, kuriuos mylime... Kad namuose esantieji galėtų žinoti, ką čia atvykusieji vyrai veikia dėl jų, nesiskųstų, kad gal būt yra koksai suvaržymas gavime maisto ir drabu-žių."

Laiško pabaigoje leitenantė prašo pasimelsti už išvykusiuosius toli į užjūrį.

Niekas taip žmogaus nesendina, kaip neapykanta. Niekas taip neiššaukia ant veido raukšlių, kaip pavydas. Niekas taip neiščiulpia jėgų, kaip pyktis. Niekas taip neperkeičia veido, kaip nuolatinis neramios sąžinės budimas. Ant kiekvienos veido raukšlės yra išrašytas tam tikras jausmas.

☺☺

Didžiausias kiekvieno žmogaus priešininkas, tai jo paties ydos ir geiduliai.

☺☺

Ne visi yra vagys, kuriuos šunes loja.

E. Shoyen.

BALTOJI VERGĖ

R o m a n a s

(Tęsinys)

Ji nedrįso nepaklausti ir įėjo. Jis paspaudė sagutę ir nušvito didelis tuščias požemis elektros šviesa. Vidury stovėjo žemas platus suolas, ant kurio gulėjo sutaškytas kraujo dėmėmis patiesalas. Ant sienos kabėjo visa kolekcija nagaikų ir rapnikų įvairaus didumo ir formos.

—Gulkite!—įsakė mr. Kork.

—Ką jūs su manim norite daryti? klausė ji, apimta baimės.

—Čia ne vieta ir nelaikas pasikalbėjimams. Gulkite!

Ir, drebėdama iš baimės, atsigulė ji ant kraujuoto matraco. Jis apvertė ją nugara aukštyn, rankas pririšo prie suolo, pasiėmė nuo sienos nagaiką, apžiūrėjo ją, vėl pakabino, paskui paėmė trumpą lazda, prie kurios buvo pridrūtintos odinės šikšnos.

“Šis geriau”—sumurmėjo jis per dantis,—atsistojo pas jos kojas ir ... iš visų pajėgų pradėjo mušti.

—Gailestingasis Dieve, gelbėk mane! —dejavo nelaimingoji. —Tėveli, motute, mama... Pasigailėkite, perstokite!...

Kankintojas kiekvienu kirčiu vis labiau ir labiau žvėrėjo... Visas mergaitės kūnas apsidengė giliais rumbais ir kiekvienu nauju kirčiu tryško kraujas. Mergaitė apalpo ir nustojo rėkti.

Kuomet ji prasiblaivė ir atvėrė akis, ji gulėjo raudonajam kambary perlamutro lovoj.

Mažiausias krustelėjimas suteikė jai begalinio skausmo; galva degė,

gerklė išdžiūvo nuo troškulio ir niekur nė lašo vandens! Taip ji išgulėjo be miego, kęsdama skausmus ir troškulį iki kitai dienai. Praėjo rytas, atėjo diena. Valanda po valandos slinko ir ji lyg pamišus, be perstojo kartojo: “Tėveli, motinėle!”...

Niekas neatėjo, joks garsas iš anapus sienų neįsiskverbė.

—Vai kodėl, dėlko aš nepasilikau namie, mano protingoji, brangioji, mieloji motute! Mano protingoji motutė, kuri niekada nesuklysta.

Taip ji blaškėsi liūdėsy ir nerimasty. Naktį ji taip buvo išvarginta nepakenčiamų skausmų, alkio ir troškulio, dar labiau nepernešamų sielos kančių, kad neturėjo jėgų dargi ranką pakelti. Ir štai įvyko tas pat, ką ir vakar vakare. Liūdnu žvilgesiu ji pažvelgė durų link, bet negalėjo nei pagalbos šaukti nei apsigint. Duryse stovėjo mr. Kork su vakarykščių ponu.

—Ar aš galiu būti užtikrintas, jog ji šiandien bus išmintinga?

—O, taip. Dabar ji pažabota! —kalbėjo įtikrinančiai mr. Kork. Prašau eiti!

Budelis tuoj atidarė duris ir įleido vilką prie ėriuko...

IV.

Buvo senai po vidurnakčio. Alma gulėjo viena. Ji nemiegojo: visas kūnas leipo nuo skausmų, bet gilus doriškas įžeidimas, pasityčiojimas, padarytas kūnui ir sielai išskleidė fizinį skausmą. Ji beprotiškai daužėsi ir klausė: “Už ką, už ką? Ką ji gy-

venime padariusi, kuo ji užrūstinus Dievą? Ir jei širdingas ir gailestingas Dievas, kokių ji visuomet vaizdavosi jį savo maldose, tai nejaugi jis gali daleisti tokį išmetinį ma?"

Duryš išnaujo atsidarė, įėjo tarnaitė su našuliu, gi paskui ją mister Kork.

—Štai jūs vakarienė, sėskite ir valgykite!—įsakė jis.

Alma nejudėjo iš vietos. Tuomet sugriebė ją už pečių, prievarta pasodino, paėmė samtelį buljono su kiaušiniu ir užklausė, ar ji mano laisvu noru valgyti; jeigu ne, tai jis įstatys jai triūbelę burnon ir valgydins prievarta. Kaip bematant jis surado iš kišeniaus trūbelę ir jai parodė. Ji suprato, jog spyrimas s neišmintinga ir ėmė valgyti. Tarnaitė piaustė viščiuką ir maitino ją, lyg ligotą kūdikį.

Kuomet Alma po dviejų badavimo dienų užvalgė, joje vėl gimė viltis.

—Maldauju jus, atleiskite mane namo!

—Kvailas noras,—pratarė,—valgykite ir nesikalbėkite.

—Bet aš čia daugiau nenoriu pasilikti nė vieną valandą!

—Šiam name viešpatauja tik mano valia,—ramiai jai atsakė mr. Kork.

—Jūs mane apgavote, jūs save nudavėte Grovienės d'Eyna sekretoriui, pas kurią aš vykau mokytoja.

—To aš nesuprantu ir nenoriu žinoti. Bet jus perspėjau, kad panašūs išsireiškimai ne vietoj.

Ji pamatė, kad šį vyriškį nesujaudina nė maldavimai nei ašaros. Pabaigus jai valgyti, įpylė jis didelę taurę porterio, kurį Alma išgėrė vienu ypu, kadangi jautė tokį troškulį, tartum daug dienų klajojo po išdžiūvusią stepę.

—Išklauskite manęs ir gerai at-

minkite tai, ką aš jums pasakysiu. Kiekvieną kartą, kaip jūs parodysite priešgynybę arba nepaisymą mano klientų ir stengsitės tuo suteikti blėdies mano įstaigai, jūs pasi jusite požemy ir gausite tą pačią, ką ir vakar. Tai mano dresiravimo metodas mūsų pansiono auklėtinėms. Priešingai, jei pradėsite noriai pildyti mūsų svečių norus, būsite kiekvieną kartą apdovanoti. Jūs gausite gražius rūbus, skanų valgį, pačius brangiausius vynus, žodžiu, su jumis apsieis, kaip su įpėdine hercogaite. Ir dėlto, labanakt!

Ir neiaukdamas atsakymo išėjo iš kambario.

Tipsi, tarnaitė,—tuo tarpu atnešė flakoną balto riebaus skysčio ir ėmė trinti nelaimingosios rumbus. Kuomet Alma pradėjo maldauti ją padėti iš šio prakeikto lizdo ištrūkti, Tipsi, sakė, kad ji visa padarys jai, bet tik ne tai, kadangi būtų mūsų geradarių misterio Kork'o ir jo žmonos išdavimas ir kad, savaime, negalima reikauti gero šeimininkių su tokioms mergaitėms apsiėjimo, kurios savu pasielgimu daro darbui kliūčių.

—Darbui?—pakartojo Alma, nesuprasdama, ką Tipsi nori tuo pasakyti.

—O, jei mano tėvai tai žinotų!... Argi pas jus nėra tėvų, seserų, kad jūs atsisakote man pagelbėti mano varge?!

Aš niekuomet nepažinau nei tėvo, nei motinos. Aš gimiau kaimo gatvėje. Mano motina ten pat mirė ir mane iš pasigailėjimo paėmė senukė—skudurninkė. Atminimui savo aklos katės, ji mane praminė "Tipsi." Aš augau jos nešvarioj gyvenamojoje, mitau kraukšlėmis ir degtine, miegojau skudurų puoduose, kuriuos ji rinko iš sąslavynų. Man užstojus 13 metų, mano "motina" nusprendė,

jog man laikas už jos rūpesnius atsimokėti. Šalia mūsų bažnytkaimio buvo statoma gelžkelio linija ir štai kartą, naktį, ji mane atidavė kelio darbininke. Kuomet aš suėjau 14 metų, ji mane pardavė vienam viešbučio savininkui Mančesterin. Šalia manęs, viešbuty mano metų buvo dar penkios ar šešios mergaitės. Mes gaudavome tinkamas drapanas ir gerą maistą.

Mūsų darbas susidarė iš to, kad sėsti prie svečių — fabriku ir laivų darbininkų — pritraukti juos ir priversti gerti ir vaišinti mus. Jeigu mums pasisekdavo privilioti ką nors vienam mūsų kambarėlių, mes gaudavome 2% to mokesnio, kurį svečiai už mus šeimininkui mokėjo. Ir tas sudarė visą mūsų atlyginimą. Bet, palyginus su tuo gyvenimu, kuriame aš išaugau, tai buvo rojus. Mane visiškai nemušė ir nebarė. Kuomet aš suėjau 17 metų, aš užsikrėčiau nuo vieno ispanų jūrininko. Aš visa apsidengiau spuogais ir žaizdomis ir patekau ligoninėn. Ten aš ilgai pragulėjau. Vienoje palatoje su manim gulėjo dar 50 moterų tokiomis ligomis, kaip aš. Tuo tarpu aš susipažinau ten su mr. Korkio giminaitė. Ji man papasakojo, kad Lon-

done yra akeinė kompanija, turinti daug namų ir kad jos dėdė yra vieno tokių vedėju. Aš jos paprašiau ir ji man padėjo tame name surasti vietą, kur galop aš ir pabaigiau savo gyvenimo laimę. Kuomet aš atsimenu savo vaikystę ir jaunystę, tai mano tikrasis gyvenimas man atrodo pasaka, sapnas.

Tipsi savo darbą užbaigė ir paguldė Almą lovon, kur ji greit ir užmirsėjo visa.

—Aš ginsiuosi, as kausiuosi iki paskutinio kraujo lašo,—mąstė Alma, kaip tik atvėrė akis kitą rytą. —Paklius gi čia koks nors padorus žmogus, kuris man padės mano nelaimėj. Tik veikti reikia labai atsargiai,—nusprenė ji.

Kuomet Tipsi atnešė pusryčius, ji paprašė, kad jai kambarin pristatytų ryšulį. Tarnaitė sakė, kad ryšulys paleistas vėjais, o drapanas ji gaus iš šeimininko, Almos pareiškiman, jog šalia drapanų ryšuly randasi dar kiti, reikalingi dalykai, tarp kitko, rašomieji reikmenys, Tipsi atsakė, kad šiame name nerašoma, kad sulig įstaigos taisyklių pansijono auklėtinės nesiuncia ir negauna laiškų.

(Daugiau bus)

Kuopose ir Apskirtyse

MINĖJO SIDABRINĖ JUBILIEJŲ

Hudson, Mass.—Rugsėjo 12 d. Moterų Sąjungos 45 kuopa minėjo gyvavimo 25 metų sukaktį. Rytą, 7:30, šv. Mykolo parapijos bažnyčioje atlaikyta šv. Mišios kuopos narių, gyvųjų ir mirusiųjų intencija. Visos narės bendrai priėmė šv. Komuniją.

4 val. popiet, parapijos mokyklos

svetainėje įvyko muzikalė programa. Worcesterio (Mass.) Moterų Sąjungos 5 ir 69 kuopos prisiuntė didelį krepšį gėlių, prie kurių buvo pridėtas abiejų pirmininkių vardai, būtent, Vaitekūnienės ir Zakarienės. Gėles priėmė kuopos pirmininkė Ona Belaskaitė. Ji pareiškė padėką savo ir visos kuopos vardu.

Ona Belaskaitė buvo programos

vedėja. Pasakė įžanginę kalbą ir sveikino nares ir visus svečius ir viešnius iš Worcesterio ir iš kitur. Taipgi dėkojo Šv. Mykolo parapijos klebonui kun. Edward U. Conroy už dvasinį patarnavimą ir dalyvavimą jubiliejiniam parengime.

Monika Manasaitė iš Worcester, akompanuojant muzikui J. Čižauskui, padainavo liaudies dainelių. Taipgi Marijona Čižauskienė iš Worcester padainavo keletą dainelių. Čižauskienė yra plačiai žinoma dainininkė ir veikėja.

Teklė Mažeikienė iš Worcester įdomiai kalbėjo apie Moterų Sąjungos ir jos reikšmę išeivijoje.

Barbora McDonald ir Vincas Valkavičius sugrojo duetą pianu ir smuika. Grojo "Ave Maria" ir linksmus muzikos kūrinus.

Sąjungiečių choras, kurį sudaro: Ona Stanienė, Marijona Aukštoliienė, Veronika Tamošiūnienė, Ontus Berry, Eleonora Petkeviičienė ir Ona Belaskaitė dainavo keletą liaudies dainelių. Jom akompanavo Veronika Stanytė.

Programa baigta Lietuvos ir Amerikos himnais, pritariant McDonald ir Valkavičiui pianu ir smuika.

Pasibaigus programai įvyko bankietas G.A.R. Memorial Hall, High St. Jubiliejinį tortą (cake) padovanojo Veronika Bonalytė, pirmoji Moterų Sąjungos 45 kuopos pirmininkė. Šį tortą supiaustė ir padalino pirmininkė Ona Belaskienė.

Jubiliejinis paminėjimas yra tikras džiaugsmas ne tik sąjungietėms, bet ir visiems katalikams. Jis bus atmintinas įvykis organizacijos istorijoj.

Sidabrinio jubiliejaus paminėjimui ruošimo komitetą sudarė šios sąjungietės: Petronė Staniūnienė, Ona

Stonienė, Delia Jakalienė, Veronika Bonalytė ir Ona Belaskaitė.

Pažymėtina, kad šios kolonijos lietuviai katalikai, neturėdami savo parapijos vieningai darbuojasi Bažnyčios, šios šalies ir lietuviybės naudai. Ypatingai gražiai darbuojasi lietuvaitės moterys ir merginos. Kai kurios iš jų yra veteranės veikėjos. Garbė šios kolonijos lietuviams katalikams, kad jie suorganizavo lietuvių katalikų organizacijų kuopas, kurios yra tikra mūsų išeivijos pažiba, ypač Moterų Sąjungos kuopa.

Rap. O. B.

SAJUNGIETĖS PARAPIJOS BAZARĖ

Hartford, Conn.—17-ta kuopa turėjo mėnesinį susirinkimą Rugsėjo 6 dieną.

Kaip anksčiau buvo rašyta, kad kp. pirmininkė sveiksta, tai jau, Dievui dėkui, pasveiko ir susirinkiman atsilankė. Visos narės džiaugias turėdamos ją savo tarpe.

Susirinkime svarstyta apie būsimą parapijos bazarą. Nutarta prašyti narių, kad kiekviena paaugotų daiktų savo "booth." Išrinkta atm ir komisija. Jau yra pasižadėjusių ką nors narių paaugoti.

—V—

Rugpiūčio 15 dieną turėjome liūdnas išleistuves mūsų gerbiamo vikaro kun. G. Vilčiausko, kuris išvyko į kariuomenę. Tai pirmutinis iš Conn. lietuvių parapijų. Didelis jo pasišventimas. Jo brolis taipgi randasi kariuomenėje, o sesuo—slaugė.

—V—

Buvo susirgus P. Balsienė, mūsų vargonininko žmona. Pergyveno gana sunkią operaciją, bet, Dievui dėkui, viskas gerai išėjo ir ligonė jau sveikta.

Korespondentė.

ŠIS TAS IŠ 24 KUOPOS

Brooklyn, N. Y.—Turim pasigirti, kad prisirašė dvi naujos narės: O. Kazlauskienė ir A. Šimakonienė. Labai malonu buvo priimti šias naujas nares.

Delegatės — Civinskienė, Tvaskienė ir Navitskienė dalyvavo apskrieties suvažiavime ir Čivinskienė išdavė raportą. Pranešė, kad ateinančios apskr. suvažiavimas įvyks mūsų parapijos salėj.

Kuopa įteikė dovanas po \$5.00 kun. J. Laurynaičiui ir kun. A. Masičiui.

Užprašyta šv. Mišios už a.a. Martinaičio, mūsų kp. narės Martinaitienės vyro sielą.

Rašt.

MASPETHO 30 KUOPOS ŽINUTĖS

Moterų Sąjungos 30 kp. sveikina mylimą kleboną, kun. Joną Balkūną, jo 10 metų garbingo klebonavimo proga. Prašome Dievo jam sveikatos ir kantrybės ilgiems metams.

Pagerbė nare

Rugsėjo 11 d. Zabelskių salėje įvyko pagerbtuvių vakarėlis, nes tą dieną pripuolė Marijos vardo diena. Marijona Zabelskienė tapo nustebinta. Parvykus namo rado stalus apkrautus gėlėmis ir valgiais, o svečių apie 50' kurie sudėjo jai daug linkėjimų ir dovanų. Beje, Zabelskių pripuolė ir 30 metų vedybinio gyvenimo sukaktis.

Puotą surengė jos draugės: A. Kivitenė, O. Volungevičienė, O. Osteikienė, O. Cuckelienė, O. Liziūnienė. Vakaro vedėju buvo P. Bagocūnas. Linkime Zabelskiams sulaukti daug tokių linksmų vardinių ir sukaktuvių.

Dar serga

V. Baltrūnienė ir jos vyras Baltrūnas.

Kariuomenėn išvyko

Alena Brusokaitė, Moterų Sąjungos pirmutinės narės anukė, o iš kariuomenės tapo paliuosuotas Vaclovas Brusokas.

Dirbti karo darbus už vandenų išvežtas J. Tarnauskas, jau antras sūnus Tarnauskienės.

Karys Kastantinas Petrulis lankėsi keletą dienų pas tėvus. Dėkoja visiems, kurie atėjo jį pasveikinti.

Finansų rašt. O. Osteikienės sūnus Vytautas išvyko į marnynus.

Koresp. O. P.

KAS GIRDĖT MŪS KUOPOJ

Springfield, Ill. — Rugsėjo 19 d. m. S. 56 kuopos susirinkime nutarta prisidėti prie didelio karo Bonų ir Štampų pardavimo vajeaus, kurį rengia Springfield'o lietuviai.

Kp. pirm. A. Žentelienė praeitą mėnesį ištekojo už S. S. Randasso. Kuopa įteikė dovaną ir linki lanmingo gyvenimo.

Kp. įžd. E. Tamašiūnienės vyras J. Tamašiūnas serga ir randasi ligoninėj. Reiškiame užuojautos savo narei ir jos dukrelėms, ir prašom Dievo, kad ligonis pasveiktų. Serga ir A. Žiupsniūtė ir taip pat guli ligoninėj. Kuopa jai nusiuntė gyvų gėlių ir linki greit pasveikti.

Finansų sekretorė J. Lukaitienė ir V. Stimburienė su savo anuku R. Vilčiausku buvo Chicagoj atostogų. Teko viešėti pas Mazieliauskus. (R. Mazieliauskienė yra 49 kp. pirm.), kurie priėmė mus labai maloniai ir vaišino. Ta proga teko susipažinti ir su kitomis narėmis. kaip A. Lesčinskienė.

Chicago tikrai malonios sąjungietės. Mums bus atmintim ant visados.

J. Naumavičienė turėjo svečių iš

Cicero, Ill., T. Baubkienę su dukrele Zita, J. Naumavičių su dukrele Loreta. Buvo atsilankę ir pas V. Stimburius. Malonu buvo turēt svečius.

V. Stimburienė.

MARGUMYNAI IŠ 29 KUOPOS

Brooklyn, N. Y.—Rugsėjo 15 d. 29-ji kuopa laikė susirinkimą, kurį atidarė ir vedė pirm. O. Dobrovolskienė.

Išklausyta įvairūs pranešimai. Pranešta, kad serga narė Belavičienė. Kurios narės arčiau gyvena, pranešta, kad aplankyti.

Terebeizienė padarė pranešimą iš apskrities susirinkimo. Pranešimas priimtas taip, kaip padarytas.

Spalio 31 d. kuopa užprašė metinės šv. Mišias 8 val. ir visos narės eis bendrai prie šv. Komunijos. Po visam bus bendri pusryčiai.

Išrinkta komitetas pasidaruoti parapijos bazare. **Korespondentė.**

Mūsų sesės d. Britanijoje

Bellshill. Jau kelis kartus šioje kolonijoje moterėlės surengė gražius vakarėlius šiais metais. Paskučiausias taipgi puikiai pavyko Mossend bažnytinėje svetainėje: buvo suvažiavę žmonių iš visų aplinkinių kolonijų, net svečių buvo ir iš Londono.

Po skanios vakarienės Pirm. Moterų Drjos sveikino visus susirinkusius, ypač Londono svečius, Liudžius, Pumerį ir jaunas paneles, kurie viešėjo Škotijoje pas Glušauskus, Craigneuk. Gražiai kalbėjo Liudžiuvienė, Londono šv. Onos Draugijos Pirm. apie moterų gražius nuveiktus darbus organizacijose ir tt. Perduoti buvo sveikinimai nuo Londono moterų, šio skyriaus ir visoms Škotijos

moterims, Liudžiuvienei buvo įteikta gėlių buketas. Toliau kalbėjo kun. Gutauskas ir Londono choro vedėjas Pumeris, kuris sveikindamas škotiečius ragino ir toliau savo lietuviškumą užlaikyti kalbose, susirinkimuose ir dainose. Žinoma, be dainų nebūtų vakaro, taigi kun. Gutausko vedamas choras tai yra visa publika, svečiai ir vaikučiai gražiai sudainavo keletą dainelių. Dar keletą žodžių ir sveikinimų pridėjo Centro Pirm. Smelstorienė, ir tuoj prasidėjo linksmi šokiai.

Škot. L.K. Moterų draugijos Pirm. p. Stalioraitienė vardu visų narių dėkoja visiems londoniečiams už atsilankymą į vakarėlį.

M. Tamošaitytė.

London.—Moterų Savišalpos šv. Onos Draugija yra suburusi didesnę lietuvių moterų dalį Londone. Draugijos reikšmė yra dviguba. Viena—apdraudžia nuo nelaimių savo nares, antra—tautinė savitarpė pagalba jaunoms motinoms išlikti lietuviškas. Ši užduotis neregima, bet nemažiau svarbi, kaip pirmoji. Nuo motinos priklauso kokia bus jos šeima: ar vaikučiai jausis lietuviškas esą, ar anglais, lietuviškai suprantančiais. Draugijoje motinos dalinasi bendrais rūpesčiais, siekia tų pat tikslų ir pačios nejučiomis stiprėja tautiniai. Tautniai susipratę motina yra kolonijai dvigubai brangesnė už kitą. Verta, todėl, visomis išgalėmis stengtis įtraukti visas jaunasias lietuves motinas ir merginas į šv. Onos Savišalpos Draugiją. Nes narės yra ne vien medžiaginė, piniginė nauda, bet ir tautinė nauda.

Šv. Onos Draugijos mėnesiniai mokesčiai būna kas pirmas mėnesio sekmadienis.

Pažangioji Šeimininkė

DUOKIME VAIKAMS DAUGIAU VITAMINŲ

Mokslas yra nustatęs, kad, be kitų medžiagų, žmogui būtinai reikalinga vitaminai, kurių randame tikrai žaliuose, nevirintuose maisto produktuose, ypač daržovėse ir vaisiuose. Taip pat yra vitaminų ir piene ir svieste, žuvų taukuose, gruduose, ypač jū lukštuose ir kitur.

Bet vitaminai ypač reikalingi vaikams. Pavyzdžiui, vitaminai ir saulės spinduliai apsaugo vaikus nuo angliškos ligos (rachito). Taip pat vitaminai leidžia organizmui geriau vystytis, augti. Už tat mažus vaikus reikia pratinti valgyti salotas su smetona, žalius ridikėlius su duona ir su sviestu, arba su smetona, žalias tomeites ir kitokias daržoves bei vaisius. Labai sveika yra vaikams citrinų (lemono) sultys. Citrinose yra daug vitaminų. Reikia išspausti citrinų sultis, pridėti truputį drungno vandens, cukraus ir duoti gerti.

Visai mažiems vaikams duodama orendžių sulčių, nes citrina perrūkšti.

VERŠIO KEPENŲ KIMŠTINIAI (KILBASOS)

Veršelio kepenis reikia užplykyti ir apvirinti sūriame vandenyje. Paskui ataušinti ir permalti mašinėle. Į sumaltas kepenis reikia pridėti: vieną šaukštą sviesto, vieną supiaustytą ir svieste paspirtą svogūną, riešutų baltos, piene išmirkytos, duonos, šaukštą smetonos, du kiaušinio trynius, druskos ir pipirų. Viską labai gerai išmaišyti. Tuo kamšalu prikimšti nestoras žarnas ir kepti pečiuje dažnai palaistant sviestu.

Stalan duoti karštas. Prie tokių dešrų tinka salotos ir troškintos bulvės.

BULVIŲ KUKULIENĖ

Šią sriubą reikia gaminti tokiu būdu. Pirmiausiai išvirti buljoną, o paskui į jį dėti pagamintus ir atskirai pasūdytame vandenyje išvirtus bulvinius kukulius.

Kukuliams tešlą reikia gaminti šitaip. Paimti tris nemažas bulves, išvirti, nulupti ir pertrinti per sietelį, arba paprastu būdu sugrūsti. Paskui prie jų pridėti šaukštą su kaupu kvietinių miltų, arbatinį šaukštelį sviesto, vieną kiaušinį ir druskos pagal skonį. Viską gerai išmaišyti, kad būtų lygi masė. Paskui paėmus arbatinį šaukštelį pavilgyti vandenyje, kabinti paruoštą tešlą ir leisti į buljoną. Tešlos imti po pusę šaukštelio, kitaip kukuliai bus perdideli. Kukulius sriubon sulėidus, reikia puodas uždengti ir pastatyti ant ugnies, kad užvirtų. Virti apie 10 minutų. Duodant stalan galima dar pridėti sviesto.

OBUOLIAI KEPTI TEŠLOJE

Skanus yra valgis—obuoliai kepti tešloje. Tešlą, kad ji būtų trapi, reikia pagaminti šiuo būdu:

Imti šaukštą sviesto, šaukštą smulkaus cukraus, vieną kiaušinį, vieną ar du šaukštus smetonos ir tiek miltų, kad tešla duotųsi kočiojama.

Paruošus taip tešlą, reikia imti vidutinio dydžio obuolius, juos nulupti, išimti vidurius jų neperpiauant ir pabarstyti cukrum bei cinamonu. Iškočiojus tešlą ją supiaustyti tokio didumo keturkampiais, kad

galėtų apdengti obuolius. Tada ant kiekvieno keturkampio padėti po obuolį, gražiai aplenkti ir viršuje keturius tešlos kampus taip suspausti, kad jie pasidarytų lyg mazgas arba gėlė. Tada obuolius sudėti sviestu ištepton keptuvėn ir ant kiekvieno obuolio padėti po gabalėlį sviesto ir aptepus kiaušiniu pakepti. Kepti tol, kol obuoliai bus minkšti ir tešla parudusi. Stalan duoti karštus. Prie tokių obuolių atskirai duodama pie-nas ir cukraus.

"BALANDĖLIAI" SU KOPUSTAIS

Skanus yra valgis—"balandėliai" su kopūstais. Jie gaminami šitaip:

Prie sumaltos mėsos, iš kokios ga-minami "hamburgai," pridėti dau-

giau įvairių prieskonių ir mėsą ge-rai išmaišyti. Paskui išvirti vandenį kopūstų galvą, išardyti po vieną lapą ir į tuos lapus dėti sutaisytą mėsą, paskui suvynioti, siūlu aprišti, kad neiširtų, ant skaurados pakepti, kad apgeltonuotų ir po to dėti į puo-dą, apipilti sosu, kuris atsiranda skauradoje ir šutinti iki bus gatavi.

Geriausiai pradėti kiekvieną dar-bą taip: pabudus galvoti apie tai, ar negalima tą dieną suteikti džiaugs-mo nors vienam žmogui.—Nietsche.

Bažnyčia priima smūgius ir negrą-žina jų. Bet būkit atsargūs: tai yra priekalas, kurs yra daug kujų išmė-ginęs.—Berryer.

STATEMENT OF THE OWNERSHIP, MANAGEMENT, CIRCULATION, ETC., RE-QUIRED BY THE ACT OF CONGRESS OF AUG. 24, 1912 & MARCH 3, 1933.

Of "Motery Dirva" (Women's Field) Published monthly at Chicago, Ill. for the month of October, 1943, State of Illinois, County of Cook.

Before me, a Notary Public in and for the State and county aforesaid, personally appeared Mrs. Sophia Sakalas, who, having been duly sworn according to law, deposes and says that she is the Editor of the "Motery Dirva" (Women's Field) and that the following is, to the best of her knowledge and belief, a true statement of the ownership, management, etc. of the aforesaid publication for the date shown in the above caption, required by the Act of August 24, 1912, as amended by the Act of March 3, 1933, embodied in section 537, Postal Laws and Regulations, printed on the reverse of this form, to wit:

1. That the names and addresses of the publisher, editor, managing editor, and business managers are:

Publisher American Lithuanian R. C. Women's Alliance.

Editor: Sophie Sakalas, 2317 So. Hoyne Ave., Chicago, Illinois.

Managing Editor: None.

Business Manager: None.

2. That the owners are: American Lithuanian R. C. Women's Alliance: Pres. Elizabeth Paurazas, 17403 Quincy Ave., Detroit, Mich., Sec'y Mrs. Mary Vaičiunas, 4559 S. Paulina St., Chicago, Ill., Treas. Helen Statkus, 4559 S. Paulina St., Chicago, Illinois.

3. That the known bondholders, mortgagees, and others security holders owning or holding 1 per cent or more of total amount of bonds, mortgages, or other securities are: None.

4. That the two paragraphs next above, giving the names of the owners, stockholders, and security holders, if any, contain not only the list of stockholders and security holders as they appear upon the books of the company but also, in cases where the stockholder or security holder appears upon the books of the company as trustee or in any other fiduciary relation, the name of the person or corporation for which such trustee is acting, is given; also that the said two paragraphs contain statements embracing affiant's full knowledge and belief as to the circumstances and conditions under which stockholders and security holders who do not appear upon the books of the company as trustees, hold stock and securities in a capacity other than that of a bona fide owner; and this affiant has no reason to believe that any other person, association, or corporation has any interest direct or indirect in the said stock, bonds, or other securities than as so stated by her.

Mrs. Sophia Sakalas, Editor

Sworn to and subscribed before me this 11th day of October, 1943

Vincent Ed. Pavis,

Notary Public

(My Commission expires Feb. 20, 1946)